

De Gereformeerde Gemeenten leert:

25 leerstellingen

2 stellingen onderzocht en verworpen...!!

1e stelling : "Er is géén toeleidende weg of voorbereiding tot de wedergeboorte of het geloof"

2e stelling : "Als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, kent hij Christus niet"

Brochure van P.H. den Boer uit Zeist, 1985

Opnieuw geformatteerd
7 juni 2004, AK

Jeremia 6 vs.14:

"En zij genezen de breuk van de dochter Mijns volks op het lichtste, zeggende: Vrede, vrede! doch daar is geen vrede".

George Whitefield:

"Gelijk God geen grotere *zegening* aan een land of volk kan zenden door ze getrouwe, eerlijke en oprechte dienaren te geven, zo is de grootste *vloek* die God mogelijk aan een volk in deze wereld kan zenden, om ze over te geven aan verblindheid, onwedergeborenheid, vleselijkheid en onbekwame leidlieden. En toch, door alle eeuwen heen vinden we dat er vele wolven in schaapsklederen zijn geweest. Velen die pleisterden met loze kalk en die zachtere dingen profeteerden dan dat God het toeliet!"

Waarom deze brochure?**1 Korinthe 10 vs. 31**

Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods.

Handelingen 1 vs. 8

Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.

Jesaja 9 vs. 15

Want de leiders dezès volks zijn verleiders, en die van hen geleid worden, worden ingeslokt.

Hosea 4 vs. 6

Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen, dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten.

Wartoe deze brochure? (Openbaringen 3 vs. 18)**Mattheus 3 vs. 10**

En ook is alrede de bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen.

Jeremia 4 vs. 1

Zo gij u bekeren zult, Israel! spreekt de HEERE, bekeer u tot Mij; en zo gij uw verfoeiselen van Mijn aangezicht zult wegdoen, zo zwerft niet om.

Hosea 6 vs. 1

Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden.

De leer over de orde des heils volgens de Gereformeerde Gemeenten

De orde des heils, de bekeringsweg, of de leer des geloofs, zoals die bij de Gereformeerde Gemeenten geleerd wordt.

1. Een uitverkorene is als alle mensen dood in de zonden en misdaden, godsdienstig of niet.

2. Hij wordt nu *inwendig geroepen*. Dit is de wedergeboorte of levendmaking, de afsnijding van Adam en de inplanting in Christus. Hem wordt het geloof geschonken. Dit geloof verenigt met Christus. Hier is hij dus behouden en kan niet meer verloren gaan.

Er is geen voorbereiding tot de wedergeboorte (overtuiging van zonden), het is dood of levend.

Hij kent Christus niet en kent ook geen vergeving van zonden.

Zo'n wedergeborene gaat al dieper zijn verloren staat buiten Christus inleven door de werkingen van de Heilige Geest en wordt steeds dieper van zonden overtuigd.

Wat ondervindt hij nu volgens deze leer?

- Een gevoelige waarneming in het hart; waar is dit vandaan gekomen?
- Hij gaat zien wat hij nog nooit zag. Hij gaat God zien als een dienenswaardig en beminnenswaardig God.
- Wat een lust was wordt een last, hij gaat het kwade haten en het goede zoeken.
- Hij krijgt liefde tot Gods dienst, volk, dag, Woord enz.
- Hij gaat schreien naar een onbekende God. Hij hoort nu met doorboorde oren.

In de tranen, die over de zonden geschreid worden ligt al zoveel zoetheid, dat hij die ondanks zijn ellende voor de gehele wereld niet wil ruilen. Dit alles omdat de liefde Gods in het hart is uitgestort. Dit is de *lokkenstijd!* Hij is een missend mens en moet nu de diepte in.

3. *Woordopenbaring van Christus.* De eerste zoete tijd is nu voorbij, de vertroostingen en toeknikjes uit Gods Woord houden op. Hij wordt in de woestijn gevoerd. Nu komt de wet hem overtuigen van zonden en vloek. Daardoor komt hij nu in de benauwdheid. Maar in deze toestand krijgt hij ook weer vertroostingen bij het horen verklaren van zijn hart in de prediking, bij het Bijbel lezen en bidden. Bijbelteksten en psalmversjes komen wel eens op in zijn ziel. Na verloop van tijd, vanuit de diepte, mag hij nu een blik op Christus hebben door de traliën van het evangelie. Dit is, als de dominee Christus in de predikatie voorstelt in Zijn schoonheid, beminnelijkheid, algenoegzaamheid enz. Dan gaat het hart daar naar uit en zegt hij wel: "O, dat ik Hem mocht kennen" en "zulk een is mijn liefste" enz. Dit alles gaat weer weg en er blijft over een missend mens, het moet nog meer de diepte in. En hierna komt ...

4. De beleving van Kerstmis of de Persoonsoopenbaring. De wet komt hem nu nog dieper overtuigen van zonden en vloek. Hij wordt gans ellendig en weet het niet meer. Het zoete beginleven wordt weggenomen, ja hij gaat beleven de nacht van de onmogelijkheid. Het moet nu een wonder in zijn leven worden. De wet vloekt en er moet betaald worden. Totdat Christus aan de ziel geopenbaard wordt. Hij mag nu de Parel van grote waarde zien en dit vervult zijn ziel met blijdschap en vreugde. Maar hij moet deze parel nog kopen want: "zien is nog geen hebben", *de schuld is wel bedekt, maar nog niet vergeven*. De Middelaar is wel geopenbaard, maar nog niet toegepast. Sommigen vloeien hier door en denken dan dat hun zonden vergeven zijn, maar niet stelen! Want wat gestolen is moet toch eens worden teruggegeven. Hij wordt weer een missend mens, het moet nog dieper met hem gaan.

5. De beleving van Goede Vrijdag of de rechtvaardigmaking. De meeste van Gods volk beleven dit niet. De gelovige moet nu gaan ervaren dat Sion door recht verlost moet worden. De zonden waren wel bedekt, maar niet vergeven. Het moet met hem de dood in, ja het moet nu een afgesneden zaak worden. Daartoe komt de wet van God weer in zijn leven en moet hij ervaren dat hij onder de vloek van de wet ligt. Zijn geweten beschuldigt hem, de duivel klaagt hem aan en de wet vloekt. Ja, hij moet ervaren dat met alles wat hij beleefd heeft, hij nog voor eeuwig moet omkomen en verloren gaan. Hij mist de toepassing van de Middelaar en hij kan met Christus niet zalig worden maar moet door Christus zalig worden. O, het wordt zo benauwd voor de ziel, hij moet sterven aan alles, want achter de dood ligt het leven. Hij gaat zijn vijandschap tegen God en Christus inleven en moet al zijn parels verkopen om die ene Parel te gewinnen. Hij moet zijn vonnis onderschrijven en God in Zijn recht toevallen. Ja hij heeft het recht Gods liever dan zijn eigen zaligheid.

6. De beleving van Pasen. Totdat God hem de Middelaar wegschenkt van achter het recht, want hij heeft met God te doen. Hij is door de val in Adam niet uit Christus maar uit God gevallen. Nu mag de ziel juichen en huppelen van vreugde en ontvangt hij de vrijspraak van al zijn zonden. Totdat alles weer weggenomen wordt, want "wat ik geplant heb dat ruk Ik uit", "de Heere neemt het eerste weg om het tweede te stellen" Past dit toe op alle punten. Dan komt

7. De beleving van Hemelvaart, of het thuiskomen bij de Vader. De ziel gaat nu beleven dat hij wel vergeving van zonden heeft, maar nog geen thuiskomen bij de Vader, geen geopende hemel. Hij gaat nu weer de vertwijfeling in en wordt met al de beleefde weldaden een missend mens. Wel zijn zonden vergeven maar hij mist het kindschap nog. Het moet weer de diepte in, dieper dan ooit, want hoe groter de weldaad, hoe dieper het er door moet. Voor iedere weldaad moet, door de bediening van de Heilige Geest, plaats gemaakt worden. Nu mag hij dan door de trekking Gods een geopende hemel vinden en krijgt hier een blik op het Vaderlijke Gods, op Zijn eeuwige liefde. Hij mag door de Geest der aanneming tot kinderen stamelen: "Abba Vader", en wordt hier als kind aangenomen. Tot alles weer weggenomen wordt en hij weer in het gemis komt. Er is nog een haper. Als laatste komt....

8. De beleving van Pinksteren, of de verzegeling door de Heilige Geest. Door een weg van afsnijding en door de diepte heen mag hij nu de Heilige Geest leren kennen. Hij, de derde Persoon, is de eerste die in de ziel gaat werken maar is de laatste die bevindelijk gekend wordt. *Tot deze hoogte komt bijna niemand van Gods volk.* Er blijft over een arm en ellendig volk!

Andere dominees van de Gereformeerde Gemeente gebruiken liever niet de uitdrukkingen "het beleven van Kerst, Pasen enz". Deze hebben een andere manier, maar als men hen goed beluistert dan komt het op hetzelfde neer.

Zij leren: "Eerst de beloften uit het Woord, dan van de beloften naar de Persoon en van de Persoon in de gangen ingeleid".

De beloften uit het Woord zijn eerst, die gaan voor, God gaat bij het begin beginnen. (Geen grote stappen maken, die moet je allemaal terug doen!) Dit zijn de *toeknikjes* uit Gods Woord, de zoete vertroosting en verruiming. Dit wordt vergeleken met Maria, die de belofte van de geboorte van de Zaligmaker ontvangen had. En met Jacob, die ook de belofte gekregen had. En nu moet het met de ontvangen beloften de dood in, de onmogelijkheid. Het moet een wonder worden in een mensenleven. Het werd voor Maria onmogelijk, geen plaats in Bethleem. En voor Jacob: hij moest zijn hoofd bij Bethel op een steen leggen en zo hielden zij niets meer over en was er plaats voor het wonder. Zo komt er plaats voor de Persoon van de Heere Jezus en worden zij in de gangen ingeleid. Er komt een zoete tijd met veel vertroosting, ze zijn onder de profetische bediening. Maar van de priesterlijke bediening weten zij nog niets. Daar gaat het nu zo langzaam naar toe. *Ze gaan Christus volgen in de gangen van Zijn vernedering.* Toen de Heere zei: "Ik moet gaan lijden en sterven", werden zij geërgerd. "Gij zult allen aan Mij geërgerd worden." Het gaat met alles weer de dood in. Het moet een afgesneden zaak worden, want "Sion zal door recht verlost worden". Hier komt alles van Gods kinderen tegen in opstand. Zij gaan hun haat, vijandschap en dodelijk ongeloof inleven. Want vijanden worden met God verzoend. Zij moeten sterven. Het moet een afgesneden zaak worden, want God doet een afgesneden zaak op aarde! Totdat de Rechter vrij spreekt en Christus toegepast wordt aan de ziel. Al de zonden zijn vergeven en er mag blijdschap en vreugde gesmaakt worden. *Ze gaan Christus volgen in de gangen van Zijn verhoging,* [maar] het moet weer de diepte in. Want Hij neemt het eerste weg om het tweede te stellen. Na zielsworstelingen en aanvechtingen mag hij de vrucht van de hemelvaart van Christus ondervinden. Hij is nu hersteld in de volle gemeenschap met God en stamelt verwonderd: "Abba, Vader". Maar er blijft een haper, een missen. Al de beleefde weldaden worden uitgerukt; weer gaat het de diepte in, want dáár groeien de mirten! Totdat de Derde Persoon aan de ziel wordt geopenbaard. Hij mag nu de Trooster en Toepasser van Christus weldaden kennen. Het volle licht valt op de Heilige Geest en hij roept uit: "Lieve Geest, zoete Geest, dierbare Geest!" Na deze weldaden blijft er een arm en ellendig volk over.

Een gedeelte van een predikatie.

Tenslotte een samenvatting uit een predikatie van ds. H. Ligtenberg over de vrijstad, Jozua 20 vs. 5 en 6. *Hier volgen we de gangen van het volk van God.*

"De doodslager doodt per ongeluk zijn vriend en moet nu vluchten voor de bloedwreker. Dit wordt vergeleken met de levendmaking of wedergeboorte. Nu komt de overtuiging van zonden en het vluchten naar de vrijstad. Hij ontvangt wel vertroosting (bekers koud water) op de weg, ter versterking en bemoediging, maar, volk van God, op de weg naar de vrijstad kan de rust niet zijn. Oh! Kerke Gods, wat kan er toch een rust zijn in het gestaltelijke leven! Het moet in de vrijstad zijn. Als de Heere de grond onder hun bevindingen wegneemt, dan kloppen zij aan en worden in de stad gelaten. De bloedwreker mag er niet in met zijn zwaard. Gods volk mag hier wonen en werken, en leren de vrijstad - dit is Christus - steeds meer kennen. Maar ze moeten in de stad blijven, een beperkte vrijheid. O, wat kan de Heere Jezus Zich dan verklaren in Zijn liefde, algenoegaamheid, dierbaarheid, enz. Dit zijn tijden dat ze door de zoete bediening van de Heilige Geest wel eens zingen: "Mijn hart vervult met heilbespiegelingen" enz.

Een beperkte vrijheid. Waarop moet het volk van God nu wachten? Wel, op de dood van de hogepriester. De schuld moet nog betaald worden en dit kan alleen door bloedstorting. Wel, de Heere Jezus is gestorven en opgestaan tot onze rechtvaardigmaking. "Sion zal door recht verlost worden"! Er is een volk dat hier zo naar uitziet. Er zijn veel doodslagers in de vrijstad gestorven, maar die toch uit de handen van de bloedwreker bleven, echter nooit tot de vrijheid van hun woningen terugkeerden. Er zijn er ook geweest, die toen de hogepriester stierf, in vrijheid werden gesteld. Wat is het groot als Gods volk de rechtvaardigmaking mag beleven, (de meesten beleven dit niet) "Nu is er dan geen verdoemenis meer voor degenen die in Christus Jezus zijn." enz. Nu moeten ze nog wederkeren naar de plaats waar ze uitgevallen zijn, want ze gaan beleven dat ze nog van de gemeenschap met God verstoken zijn. Zij kennen God niet als hun Vader. Zo één zegt wel: "O Heere, hoe sta ik tegenover de Vader?" en als het dan God behaagt ze te trekken tot zijn eeuwige gemeenschap, tot die liefde van eeuwigheid en ze mogen daar ingaan, dan stamelen ze wel: "lieve Vader, Abba Vader." Ja ze mogen dan komen tot de plaats waaruit ze gevallen zijn. Dat is een tijd waarin alles vol is. Daarna komt er in hun zielenleven een hapering, een leegte, er ontbreekt wat. O, het is zo gelukkig als Gods volk zegeningen van God ontvangen mag, ook statelijk in de genade en dat de grond er onder weggenomen wordt. Dat gaan ze beleven, want ze missen de verzegeling van de Heilige Geest, de derde Persoon. Er wordt een noodgeschrei geboren in de ziel daar de volle blijdschap niet gesmaakt kan worden als er nog iets gemist wordt. Als het dan God behaagt door een weg van afsnijding, dat er plaats gemaakt wordt voor de openbaring van die Geest der verzegeling, dan gaan ze zien dat Hij die Geest is, die de Vader en Christus in hun harten verheerlijkt heeft. Dan is daar die herstelde gemeenschap met God Drie-enig. Hier mag de doodslager in de levensvrijheid, in de hope der heerlijkheid der kinderen Gods staan. In de vrede die alle verstand te boven gaat, de aanvang van de eeuwige sabbath. En wat wordt het daarna? Ik zal Mij doen overhouden een arm en ellendig volk."

Overgenomen van een cassette. Tot zover citaat van ds. Ligtenberg.

Zo leren alle dominees van de Gereformeerde Gemeente, met dit onderscheid, dat de zgn. lichtere dominees het beginleven uitsluitend prediken. Men zegt wel: "zij staan zelf nog voor de zaak." Anderen, die meer doorgeleid zijn, prediken tot en met de zgn. rechtvaardigmaking (de zaak). Nog anderen prediken tot de verzegeling door de Heilige Geest.

Er zijn volgens de prediking van de Gereformeerde Gemeente de volgende standen in het genadeleven:

1. die zijn wedergeboren
2. die iets gezien hebben van de schoonheid van Christus door de traliën van het evangelie.
3. die kennen een geopenbaarde Middelaar
4. die de rechtvaardigmaking beleefd hebben
5. die God kennen als hun Vader
6. die verzegeld zijn door de Heilige Geest

We zullen gaan onderzoeken of dit alles naar Gods Woord is, en zo niet dan zullen we aantonen:

1. Hoe door de predikanten deze standen uit Gods Woord gepredikt en bewezen worden.
2. Wat daaraan niet is naar de zin en mening van de Heilige Geest en hoe Gods Woord verkeerd gebruikt wordt.

Voor we deze zaken gaan behandelen gaan we eerst een stukje bezien uit de "Saambinder" van 19juli 1984, geschreven door ds. A. Moerkerken.

Enkele opmerkingen over de orde des heils.

De inlijving in Christus. Wat gebeurt er nu precies in de roeping? Wanneer God een mens roept (wij doelen hier natuurlijk steeds op de inwendige roeping), snijdt Hij hem van de oude levenswortel Adam af en plant hem Christus in. Deze inlijving in Christus vindt plaats, doordat de Heilige Geest het geloof plant in het hart van de zondaar; dat geloof verenigt met Christus.

Zonder dit ingeplante geloofsvermogen (Comrie noemde het de habitus of hebbelijkheid van het geloof) is de zondaar buiten Christus en dus nog dood in de zonden en misdaden. Zondag 7 van de Heidelbergse Catechismus zegt zo terecht, dat alleen diegenen zalig zullen worden die Christus door een waar geloof worden ingelijfd en die al Zijn weldaden aan-nemen. Over deze dingen nu bestaat in het kerkelijk leven in ons land een ontzettende verwarring. Velen menen dat een zondaar, die Christus wordt ingelijfd, Hem dus ook kent. Dan zou de wedergeboorte dus hetzelfde zijn als de openbaring van Christus aan het hart. Dit is echter volstrekt niet waar! De inlijving in Christus vindt plaats in de inwendige roeping, betekent de levendmaking van de dode zondaar en is het beginpunt van alle geestelijk leven. Maar zulk een *levendgemaakte zondaar kent Christus niet!* Hij krijgt met God en met zichzelf te doen, met zijn zonden en met zijn gescheiden staat van God. Laten wij toch, scherp blijven onderscheiden tussen deze inlijving in Christus en tussen de openbaring van Christus aan het hart! Tussen de

inlijving in Christus en de openbaring van Christus ligt de toeleidende weg tot Christus. Altijd is onder ons geleerd - en dat blijve zo - dat er géén toeleidende weg is tot de wedergeboorte ('t is dood of leven!), maar wel tot Christus. Ik weet dat dit een punt is waarop velen - ons overigens nauw verwant - hun pijlen richten. **Men verwijt ons, dat in zulk een prediking geestelijk leven geleerd wordt buiten Christus. Deze prediking zou de mensen rust en troost geven in de kenmerken van het wedergeboren zijn. Ik zou zulke verwijten bijna lasterlijk willen noemen. Rondit gezegd komen deze verwijten er immers op neer, dat deze prediking de mens bedriegen zou, valse gronden zou geven voor de eeuwigheid. Maar dit is nu juist niet het geval.** Integendeel: door scherp te onderscheiden tussen de inlijving in Christus (inwendige roeping, wedergeboorte, staatsverwisseling, levendmaking!) en de openbaring van Christus (de "tiende ure". Joh. 1 vs. 40) worden twee dingen bereikt. In de *eerste* plaats wordt zo geleerd, dat elke traan, waarlijk om de zonden door een verbroken hart tot God geschreid, voortvloeit uit Christus. Zo krijgt God de eer ook van de allereerste beginselen van het geestelijke leven. In de *tweede* plaats wordt zo geleerd dat de rust der ziel alleen daar bevorderd wordt, waar het Gode behaagt zijn Zoon in haar te openbaren. Zo worden twee uitersten vermeden: de mens wordt niet opgebouwd in zijn tranen en gemis, maar Gods bekommerde tobbers krijgen ook geen klappen die zij niet verdienen.

Na dit stukje van ds. A. Moerkerken aandachtig gelezen te hebben, schrijven we vooraf een conclusie welke uit dit stukje volgt en waar we mee instemmen. We doen dit om in het vervolg alles duidelijk te laten uitkomen.

Conclusie:

Als iemand inwendig geroepen is,

1. is hij afgesneden van Adam en in Christus ingeplant.
2. is het geloof hem geschonken
3. is hij verenigd met Christus.
4. is hij wedergeboren.
5. is hij levend gemaakt

Het één kan niet zijn zonder het ander.

Spreken we dus over een wedergeborene, dan is dit een gelovige, enz.

Sprekenwe overeen gelovige, dan is dit iemand die inwendig geroepen is, enz.

"Altijd is onder ons geleerd - en dat blijve zo - dat er géén toeleidende weg is tot de wedergeboorte ('t is dood of leven)," aldus ds. A. Moerkerken.

Weerlegging van deze leer.

De Gereformeerde Gemeente leert:

"Er is géén toeleidende weg of voorbereiding tot de wedergeboorte of het geloof" Deze leer zullen wij met vier bewijzen weerleggen.

Laten we eerst gaan luisteren naar John Bunyan.

Uit *Al de werken* van John Bunyan deel 4. *"De leer van de wet en de genade ontvouwd"*:

Samenvatting:

Een mens is

<i>Of naar</i> : Romeinen 3 vs.19	-	<i>Of naar</i> : Galaten 5 vs.18
onder de wet	-	onder de genade
in het werkverbond	-	in het genadeverbond
onder de vloek	-	onder de zegen
ongelovig	-	gelovig
dood in Adam	-	levend in Christus
niet wedergeboren	-	wedergeboren
veroordeeld door de wet	-	vrijgesproken in Christus

De mensen zullen helaas nimmer in staat zijn om te weten, wat zij van nature zijn of waaronder zij liggen, indien deze twee niet voorgehouden worden n.1. het verbond der werken en het genadeverbond, tegelijk met de natuur van het ene en de natuur van het andere. Evenmin kunnen zij verstaan wat de genade is of hoe zij onder de wet vandaan moeten komen om God in en door het genadeverbond te ontmoeten, uit welk verbond God alleen genade, heerlijkheid, liefde en alle goede dingen van een andere wereld uit Zichzelf kan mededelen. *Wet en genade moeten volstrekt geweten en bevindelijk gekend worden.* Een mens is van nature onder de veroordelende kracht der wet, en is zonder bevindelijke kennis zorgeloos en nalatig. Maar toen het gebod of de wet geestelijk door des Heeren Geest kwam in Paulus, is hij gestorven aan zijn vorig leven. Romeinen 7 en Fillipensen 3
Begripskennis van de wet geeft begripskennis van het evangelie.
Begripskennis van de wet geeft geen oprechte begeerte, geen oprecht zoeken. *Bevindelijke kennis van de wet in het halt* leert zien de wondende, dodende en snijdende natuur der wet (Markus 2 vs. 17) en geeft een oprechte begeerte, een oprecht zoeken om onder de wet weg te komen en genade te vinden. Want gij zijt niet onder de wet maar onder de genade, Rom. 6 vs.14. De zonde zal over u niet heersen, noch in zijn verdoemende kracht, noch in zijn besmettende kracht, om uw zielen te verderven, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. Wie zijn niet onder de wet? Die in het verbond der genade gebracht zijn door het geloof in Jezus Christus, de gelovigen, de bekeerden, de heiligen, de wedergeborenen. Dit moet verkregen worden; en hoe werkt God dit? Hij doodt hen aan alles behalve Hemzelf en Zijn Zoon Christus Jezus en de vertroosting des Geestes:

1. Wat doodt God

2. Hoe doodt God

3. Waaraan doodt God

1. Hij doodt hen aan het verbond der werken, dit is de wet der zeden of de tien geboden. De bediening des doods in letteren bestaande en in stenen ingedrukt, de bediening der verdoemenis welke is de wet.

2. Hoe doodt God met deze wet of dit verbond? Door de ziel de geestelijke zin der wet te openbaren. (Rom. 7 vs. 14)

a. De ziel wordt getoond dat elke zondige gedachte een zonde tegen de wet is.

b. De ziel wordt getoond dat iedere zodanige zonde de eeuwige verdoemenis verdient.

(Gal. 3 vs.10)

c. God ontdekt tegelijk Zijn eigen goddelijke en oneindige rechtvaardigheid, dat Hij door die wet, zonder enige gunst, de zondaar om die zonden veroordeelt.

d. God toont de ziel de natuur en voorwaarden van de wet: "Vervloekt is de man die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet om dat te doen." De wet toont de zonden en veroordeelt om de zonden en dit zonder dat er iets aan te doen is van des zondaars kant. De wet zegt: Ik kan niemand zalig maken Ik zal niemand vergiffenis schenken.

e. God toont de ziel dat deze van nature eeuwig onder dit verbond der werken of der wet is.

f. God toont de ziel dat het verbond der werken waarin zij van nature is, onderscheiden is van het verbond der genade, en dat zij, die onder de wet zijn, buiten elke genadegaven zijn.

God toont aan de ziel die onder de wet is:

- dat zij geen geloof heeft, Joh. 16 vs. 9

- dat zij geen hoop heeft, Efeze 2 vs.12

- dat zij geen Geest heeft om deze dingen in haar te werken

- dat de wet geen vrede met God zal schenken

- dat zij geen beloften van beveiliging heeft tegen zijn wrekende wet

- dat zij van nature onderworpen ligt aan al de vloeken, veroordelingen en donderslagen van van die wet

- dat de wet géén berouw, bekommernis en voldoening, als van de zondaar komende, wil aannemen dat de wet niets minder eist dan de vergieting van het bloed van de zondaar

- dat de wet de verdoemenis van ziel en lichaam van de zondaar eist

- dat, indien de wet iets aangeboden wordt als vergoeding of tevredenstelling, zij dit weer als modder in het gezicht van de zondaar terugwerpt en versmaadt, ja alles wat hij zou kunnen aanbrenge.

Wanneer de ziel nu in deze toestand gebracht is, ja, dan is zij inderdaad dood, gedood aan datgene waaraan zij eerst levend was.

3. Waaraan God doodt

- Aan de zonden, zij durft niet meer te zondigen, zij heeft ook maar bij de gedachten aan de zonden.

- Zij is gedood aan de wet van God als verbond der werken, "Ik ben door de wet der wet gestorven". Gal: 2 vs. 19. Zo'n ziel is banger voor het verbond der werken dan voor de duivel.

- Zij is gedood aan haar eigengerechtigheid en gevoelt de noodzakelijkheid van de gerechtigheid van het geloof, de gerechtigheid van God.
- Zij is ook gedood aan haar eigen geloof en opvattingen van het evangelie, haar eigen hoop, haar eigen beloften en besluiten, haar eigen kracht, haar eigen waardigheid.

Al deze dingen ziet de ziel als geveinsd, ijdel, ongegrond. Zij ziet dat ze in 't geheel geen genade bezit. Wil uzelf hierbij ernstig beproeven, zoals God u eens beproeven zal! Hoe weinigen zouden er onder u gevonden worden, die ook maar verstandelijk bekend zijn met het werk van God? Veel minder die er een bevindelijke kennis van omdragen. En inderdaad, God is gewoon deze weg met zondaars te gaan, hen zo te doden met het oude verbond aan alle dingen, beneden een gekruisigde Christus." *Tot zover John Bunyan.*

Ziet en verstaat u....?

- dat de zondaar tot hiertoe nog dood in de zonden is en dit bevindelijk beleeft en ervaart?
- dat er een groot werk van voorbereiding is voor de wedergeboorte of het geloof?
- dat een ziel *of* onder de wet en de vloek is, *of* onder de genade, dat is in Christus?
- dat als wet en evangelie worden vermengd, dit verschrikkelijke gevolgen heeft?
- dat geen gelovigen, wedergeborenen tot de kennis van Christus gebracht worden, maar dode en ongelovige zondaren?
- dat de Heilige Geest een dode zondaar overtuigt van zijn verloren staat buiten Christus en niet een levendgemaakte wedergeboren zondaar?
- dat de ziel nu pas is gestorven aan de wet om door een geschonken geloof in Christus ingelijfd te worden en al Zijn weldaden nu gaarne wil aannemen?
- dat, hij dan pas levenssappen uit Hem gaat trekken?
- dat zo'n dode dan hoort de stem van de Zoon van God en dat hij nu gaat leven?
- dat volgens de leer van de Gereformeerde Gemeente een zondaar *in Christus ingeplant wordt* en dan zijn *verloren staat buiten Christus gaat inleven* door de bediening van de Heilige Geest?
- Is dit niet volkomen in strijd met elkaar? Gaat de Heiligen Geest dan overtuigen van de waarheid die niet waar is? Of overtuigt Hij van de waarheid?

De Gereformeerde Gemeente leert:

"Er is géén toeleidende weg of voorbereiding tot de wedergeboorte of het geloof"

Nadat we ten eerste de duidelijke mening van John Bunyan gelezen hebben, gaan we nu ten tweede luisteren naar Daniël Dyke.

In zijn boek *De bekering* schrijft hij o.a. in Hoofdstuk 2:
Op welke manier de vernedering gewerkt wordt.

1. Het slapend geweten van de zondaar wordt door de Heiligen Geest, door middel van de bazuin der wet gewekt, door hem eerst zijn gruwelijke zonden aan te wijzen en daarna de eeuwige dood en verdoemenis, die hij met z'n zonden verdiende. Alzo dat de arme zondaar in hemzelf overtuigd en bij hemzelf verdoemd - *want hij ontvangt het vonnis des doods!* - niet alleen de hel met gapende muil open ziet om hem te verslinden, maar zelfs ook in zekere zin reeds in hemzelf de verschrikkingen Gods tegen hem ziet strijden en de giftige pijlen van de Almachtige in hem (ziet) steken. Zodat hij in deze benauwdheid gebracht tot (voor) de poorten der hel en de schrik van de hel in zijn geweten gevoelend, uitroept: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen? wie zal nederdalen in deze diepte, om mij uit de modder te helpen, waar ik zo vast in steek?" Wie in deze toestand verkeert, lijkt op een rots, die door een geweldige schudding gaat beven, maar toch z'n hardigheid houdt; of op een ijzeren pot, die door krachtige slagen in stukken gebroken is, maar deze stukken blijven *nog heel en hard*, en zijn nog niet door het vuur gesmolten. Tot vernedering nu wordt niet alleen een gebroken maar ook een verbrijzelde geest vereist. En de verbrijzeling is er, wanneer iets tot stof gestampt en tot pulver vermalen is. Daar ontstaat dan een totale oplossing van hetgeen eerst hard en vast was. Maar *de wet kan uit haarzelf het harde hart van de mens niet oplossen of zacht maken*. Daarom is de zondaar - hoe geweldig hij ook met de donder der wet geschud en beschoten wordt - toch niet vernederd, maar alleen voorbereid tot de vernedering. Zoals wanneer iets gescheurd en gebroken is (zij het ook in grote en vaste stukken), het dichterbij de oplossing is, dan wanneer het nog heel en ongebroken zou zijn.

2. Wanneer de Geest ons zo door de hamer der wet verbroken heeft, dan komt Hij ons daarna smelten door het vuur des Evangelies. Want Gods Woord, Jer. 23 vs. 29, is een hamer, die de rotsen verbreekt en een vuur. Een hamer in de wet; een vuur in het Evangelie, dat met de hitte van Gods liefde in Christus ons hart versmelt, verzacht en oplost in tranen van droefheid naar God. Want nadat wij in de wet onze ellendige en verdoemelijke staat in onszelf leerden kennen, zouden wij tegen God opstaan, murmureren en Hem lasteren enz. wanneer Hij ons in deze uiterste nood niet enige hoop en smaak van zijn genade schonk, door ons *de oneindige verdiensten van Christus voor ogen te stellen*. Want de onvoorwaardelijke beloften des Evangelies roepen alle beladen zondaars, zonder onderscheid, tot het genieten van die verdiensten, daarbij niemand buitensluitende, dan wie zichzelf buitensluiten en de genade verachten, die hun aangeboden wordt. Wanneer nu de genade aan ons, die verdoemd zijn door de wet, door het evangelie aangeboden en gegeven wordt - en dat louter uit medelijden, indien wij ze maar ootmoedig aannemen - dan volgen (daarop) de innerlijke werkzaamheden van onze aandoeningen; dan smelt ons hart en besluiten wij als volgt: "Heeft de Heere Zijn eigen Zoon in de dood gegeven om ons zondaars zalig te maken? En laat Hij ons, die zo gruwelijk weerspanning tegen Hem waren en volgens het vonnis van ons eigen geweten verdoemd zijn deze genade aanbieden? Welk stenen hart is er (dan), dat door zo grote vriendelijkheid niet bewogen zou worden? Hoe kunnen we

eraan voorbij, of we moeten uit liefde en genegenheid tot zulk een vriendelijk en goedertieren God treuren, dat wij Hem ooit tot toorn verwekten? *Dan vindt de vernedering haar volkomen uitwerking in ons, wanneer het bloed des Lams de diamant heeft versmolten en de zonnestrallen van Gods liefde in Christus het ijs van ons hart heeft ontdooid* Want tevoren was het vrees voorde he. en dus in feite *eigenliefde*, en in zekere zin *hoogmoed*, die ons vernederde, omdat wij niet ellendig wilden zijn. Maar nu is het de liefde Gods, die ons vernedert vanwege het onrecht, dat wij Hem aandeden, terwijl Hij ons zoveel goeds bewees. Tevoren was het alleen de haat van de straf die ons deed treuren, maar nu is het de haat van de zonde, die de straf als gevolg heeft; en wel inzonderheid, omdat het mishagen van de Heere onze God al die kwellingen veroorzaakt. Zo zien wij op welke manier en langs welke trappen de vernedering gewerkt wordt. Tot zover Daniël Dyke.

Ziet en verstaat u...?

- Dat de zondaar tot punt 2 nog dood is in de zonden en dit bevindelijkbeleeft en ervaart? Wat de Heilige Geest in de Bijbel (Joh. 5 vs. 25) bedoelt met "doden zullen horen de stem van de Zoon van God"?
- Dat zo'n dode is *gestorven* aan de *wet*, dat is aan *al zijn eigen krachten*?
- Dat tot punt 2 voorbereidend werk is tot de wedergeboorte of het geloof?
- Dat tot punt 2 de zondaar onder de wet en de vloek der wet is?
- Dat, als wet en evangelie niet strikt gescheiden gepredikt worden, maar vermengd, dit verschrikkelijke gevolgen heeft?
- Dat zo'n dode nu in punt 2 inwendig geroepen wordt tot Christus, het geloof ontvangt en wedergeboren wordt?

De Gereformeerde Gemeente leert:

"Er is géén toeleidende weg of voorbereiding tot de wedergeboorte of het geloof".

Nadat we de duidelijke meningen van J. Bunyan en D. Dyke gelezen hebben, luisteren we nu naar Thomas Boston uit *"Des mensen natuur in deszelfs viervoudigen staat"*:

Samenvatting:

Wat is er niet een verkwisting van de tijd! Wat zijn er onder de mensen niet over en weer allerlei vragen, maarwaar hoort men deze:

- Ben ik afgebroken van de oude stam of niet?
- Ben ik ingeënt in Christus of niet?

Waarom is zoveel drukte over de godsdienst onder velen, die er geen goede rekenschap van af kunnen leggen, dat zij een goed fundament hebben gelegd, omdat zij enkel vreemdelingen van bevindelijke godsdienst zijn? Ik vrees, dat - als God niet in barmhartigheid bijtijds de godsdienst van velen ondermijnt en ons laat zien, dat wij geheel geen godsdienst hebben - onze

wortel verrot zal blijken te zijn en onze bloesem in een sterfuur als stof zal opvaren. Laten wij daarom op onze staat letten, opdat wij in ons laatste einde geen dwazen worden bevonden. Het afsnijden van de rank van de natuurlijke stam wordt uitgevoerd door het snoeimes van de wet, in de hand van de Geest van God. Gal. 2 vs. 19: "Ik ben door de Wet der Wet gestorven" .

't Is door de band van het verbond der werken, zoals ik tevoren zei, dat wij verknocht zijn aan onze natuurlijke stam. En daarom, zoals een vrouw - onwillig om verstoten te worden - pleit en hangt aan de huwelijksband, zo doen de mensen aan het verbond der werken. Zij houden zich daaraan vast, zoals die man in het water het schip van de vijand vasthield met zijn handen, en toen de ene hand afgehakt was het nog vasthield met de andere; maar toen ook die afgehouden was het schip nog vasthield met z'n tanden. Dit voorbeeld zal ons dienstig zijn, als wij het werk des Heeren bij mensen, in hen af te brengen van de oude stam, nader zullen bezien in de volgende bijzonderheden.

1. Wanneer de Geest van de Heere met een persoon gaat handelen, om hem tot Christus te brengen, vindt Hij hem in dezelfde toestand als de Laodicenzen; in een vaste slaap van zekerheid, dromende van de hemel en van de gunst van God, hoewel vol zonden tegen de Heilige Israëls..... en daarom schiet Hij enige stralen van licht in de donkere ziel, en laat de mens zien, dat hij een verloren mens is Dit is de eerste slag, die de rank krijgt om haar af te snijden.

2. Hierop verlaat de mens zijn vorige ijdele wegen. Hij wil die liever verlaten, dan zijn ziel verderven. En nu begint hij zichzelf in zijn hart te zegenen Maar hij krijgt al gauw weer een andere slag met de bijl, de wet. Ieder van de tien geboden brandt donderslagen van toorn tegen hem los, wegens zijn verzuim van geëiste plichten.

3. Hierna keert hij zich tot een uitwendige wandel aan de letter van de beide tafelen der wet. Daardoor wordt hij nu vol blijdschap toegelaten in het gezelschap van de godvruchtigen als een biddend persoon en als iemand die met hen kan spreken over godsdienstige zaken, ja, zelfs over " ziels-oefeningen, waar sommigen niet mee bekend zijn. En de goede gedachte die de anderen van hem hebben, bevestigt hem in de goede gedachte, die hij over zichzelf heeft. Deze stap is voor velen dodelijk, die in de godsdienst niet verder komen. Maar hier treft de Heere de uitverkoren rank met een verdere slag.

4. Omdat hij niet bleef in *alleswat* geschreven was in het boek der wet om dat te doen, (Gal. 3 vs. 10) gaat hij tot God, belijdt zijn zonden, zoekt de vergeving daarvan terwijl hij belooft daartegen te waken in de toekomst; en zo vindt hij rust. Zo gaan velen al hun dagen door, terwijl ze geen andere godsdienst kennen dan plichten te doen, te belijden, en om vergeving te bidden over datgene waarin ze falen, terwijl ze zichzelf de eeuwige gelukzaligheid beloven, hoewel ze volslagen vreemdelingen zijn van Christus. Maar de Geest van de Heere geeft nog diepere slag aan de rank, die afgesneden moet worden, omdat Hij hem aantoon, dat hij alleen maar een heilige aan de buitenkant is. Dus gaat hij vuriger bidden en aandachtiger horen. Ook probeert hij zijn hart te ontroeren en aangedaan te krijgen bij iedere godsdienstige plicht die hij verricht. Hij gaat nu van zichzelf denken,

dat hij niet alleen een uitwendig, maar ook een inwendig Christen is. Hierover moet men zich niet verwonderen, want dit alles gaat de krachten van de natuur niet te boven, omdat iemand onder sterke invloed van het verbond der werken dit allemaal kan doen.

5. Daarom wordt een nog diepere slag toegebracht. De wet spreekt in zijn geweten, dat hij een overtreder was vanaf het uur zijner ontvangenis. De wet neemt hem bij de keel, zeggende: "Betaalt hetgeen gij schuldig zijt".

6. Nu gaat de zondaar weer aan het werk om een beledigd God te bevredigen en te verzoenen. Hij zucht diep, treurt bitter, roept met tranen om vergeving, totdat hij zijn hart gebracht heeft tot een waan, dat hij het gekregen heeft. Maar de slag moet nog nader aan zijn hart zijn, eer de rank afvalt. De Heere ontdekt er hem in de spiegel van de wet aan, dat hij volgens zijn wet zondigt in alles, wat hij in eigen kracht verricht; en daarom keert het vreselijke geluid weer terug in zijn oren: "vervloekt is een iegelijk die niet blijft in *a/les*, wat geschreven is in het boek der wet om dat te doen". Zo wordt hij verder afgebroken, zodat hij ziet, niet in staat te zijn om aan de eisen van de wet te voldoen.

7. Als nu zo'n mens ziet, dat hij onmachtig is om al zijn schulden te betalen en toch op rust en troost uit is, doet hij wat hij kan om de wet te vervullen en over wat hem dan nog ontbreekt probeert hij God te bewegen de wil voor de daad aan te nemen. Terwijl hij z'n plicht doet en een wil heeft om nog beter te doen, bedriegt hij zichzelf bij de vaststelling van de goedheid van zijn staat. Hierdoor worden duizenden verdorven. Maar de uitverkorenen krijgen een andere slag. De leer der wet dringt op hun geweten in, betuigende dat het *het doenis*, en *niet het wensen te doen*, dat hier waarde heeft.

8. Omdat hij ziet, dat hij met de wet niet in het reine kan komen, probeert hij te bemiddelen. Hij smeekt Christus, om met Zijn gerechtigheid te vervullen wat aan de zijne ontbreekt. Zo komt hij tenslotte weer in een gezond vel te slapen. Vele personen zijn op deze weg verongelukt. Daar is immers geen vermenging van de wet met het geloof in dit werk. Het gaat met hem dan ook als met de man die droomde dat hij at, maar door de slag werd hij wakker en voelde de honger in zijn ziel.

9. Daar hij zich nog steeds schaamt om te bedelen, probeert hij een verdrag met Christus te sluiten en hij belooft Hem plechtig een dienstknecht te willen zijn zo lang hij leeft, als Hij zijn ziel wil zaligen. Hierin vindt zijn ziel voor een tijd een valse en ongezone vrede, totdat de Geest van de Heere een andere slag geeft om het toevlucht-zoeken in leugens af te snijden, want hij doet niets anders dan steeds maar het verbond sluiten en weer verbreken. En hoe zou het ook anders kunnen, terwijl hij nog steeds aan de oude stam vast zit? Veel mensen zijn al hun dagen bezig met deze vermenging van de wet met het evangelie.

10. De mens echter, in wie het werk tot een volkomen afsnijding van de oude stam voortgezet wordt, ontdekt bij de minste aanraking hoe verteerd de touwen zijn, waar zijn verbondsluiting aan vast zit. De verschrikkingen van God worden op zijn geest verdubbeld; hij is verplicht zijn vasthouden aan zijn verbonden op te geven en hulp te zoeken langs een andere weg. Eindelijk komt hij aan de deur van Christus als een bedelaar; maar het is nog een hoogmoedige bedelaar. Hij overweegt namelijk zijn hervorming van leven, zijn berouw, de ellende en de tranen die de zonden hem gekost hebben, zijn ernstige begeerten naar Christus, zijn gebeden en worstelingen om barmhartigheid en hij gebruikt die nu alle als geschenken om genade te krijgen. In zijn naderen tot de troon der genade legt hij hier geen klein

gewicht op. Maar hier schiet de Geest des Heeren een hele bos pijlen in zijn hart, waardoor zijn vertrouwen in deze dingen wegzinkt en vernield wordt en in plaats van te denken dat hij toch beter is dan anderen, moet hij zichzelf erger zien dan wie ook. Een zonde, die hij voorheen nauwelijks zag, maar die hij nu tenslotte ziet in haar scharlaken kleuren, is de zonde van zijn ongeloof. Bij het zien van die zonde wordt hij als met duizend pijlen doorstoken in z'n hart, omdat hij ziet hoe blind dat hij voortgegaan is, al zondigende tegen het geneesmiddel voor de zonde en dat hij de ganse tijd van zijn leven het bloed van de Zoon van God vertreden en onrein geacht heeft.

11. Als hij nu zover vernederd is, acht hij zich de genade van Christus en de gunst van God geheel onwaardig; hij vlucht echter *niet naar Christus*, maar *van Hem*. Indien hem nu gezegd wordt, dat hij bij Christus welkom is, antwoordt hij dat zo'n verschrikkelijk, onwaardig en heilloos mens als hij niet welkom kan zijn bij de Heilige Jezus. Hij kan niet en hij wil niet tot Christus komen en in Hem geloven, tenzij hij in een betere staat komt. Daarop stelt hij nu de sterkste pogingen in het werk, om te verbeteren, wat vroeger verkeerd was; hij bidt, ernstiger dan ooit, hij treurt bitterder en strijdt heftiger tegen de zonden in hart en leven. Iemand zou denken, dat die mens nu wel vernederd genoeg is. Maar ach, duivelse hoogmoed verschuilt zich nog onder het kleed van al deze schijnnederigheid. Hij wil nog steeds maar niet komen, omdat hem een bruiloftskleed ontbreekt, hoewel hij druk bezig is om er één klaar te maken. Dit is een droevig werk en daarom moet hij een nog diepere slag hebben, anders blijft hij verloren. Deze slag wordt hem gegeven door de bijl van de wet in haar aanzettende kracht. De verdorvenheid wordt getergd, de lusten worden geweldig, en hoe meer zij worden tegengestaan, des te meer woeden zij. Dan steken verdorvenheden hun hoofd op waarvan hij tot nu toe niet wist, dat ze in hem waren. Hier is dikwijls Godverloochening, lastering en in één woord, verschrikkelijke dingen aangaande God en vreselijke gedachten aangaande het geloof, zodat zijn hart als een hel binnen in hem is. Verdorvenheden, die zich vroeger niet verroerden in vergeten hoeken, vliegen nu daarin op en neer als stof. Lees Romeinen 7 vs. 8, 9, 10 en 13. Dit is een slag die tot aan het hart gaat, en daardoor wordt zijn hoop om zichzelf meer bekwaam te krijgen om tot Christus te komen, helemaal afgesneden.

12. Nu is de tijd gekomen dat de mens, die tussen hoop en wanhoop is, zich voorneemt tot Christus te gaan, zoals hij is. Gelijk een stervend mens zichzelf uitstrekt, net voor zijn adem uitgaat, zo vergadert hij al de gebroken krachten van zijn ziel bijeen, terwijl hij nog met een enkele tak aan de oude stam hangt. Maar omdat de Heere van plan is Zijn werk te voltooien, brengt Hij nog een andere slag toe, waardoor de rank geheel afvalt. De Geest van God ontdekt, overtuigende aan de zondaar zijn *totale onvermogen om te doen dat goed is*, en aldus sterft hij. (Rom. 7 vs. 9)

En terwijl hij in die toestand is, ziende zichzelf waarschijnlijk weggevaagd te zullen worden met de vloed van Gods toorn, en nochtans onmachtig om ook maar één hand uit te steken om een tak van de Boom des Levens aan te grijpen, wordt hij opgenomen en ingeënt in de ware wijnstok, de Heere Jezus Christus, Die hem de Geest des geloofs schenkt. Zoals het in de natuurlijke inenting gaat, zo gaat het hier ook in de geestelijke: Christus grijpt de zondaar, en de zondaar door Christus gegrepen zijnde, grijpt Hem aan; zo worden zij één. (Filip. 3 vs. 12)

Tot zover Thomas Boston.

Wij vragen u zéér dringend om deze afsnijdingen zelf onverkort in zijn boek na te lezen.

Ziet en verstaat u....?

1. Dat er veel droefheid over de zonden is onder de wet, dus zonder geloof?
2. Dat géén van deze tranen in Gods fles bewaard worden? (zonder geloof kan men God niet behagen)
3. Dat wat een lust was een last wordt, en de zondaar nog in Adam is?
4. Dat hij het kwade gaat haten en het goede zoeken, en niet wedergeboren is?
5. Dat hij liefde krijgt tot Gods dienst, volk, dag en Woord en dood is in de zonden?
6. Dat hij gaat schreien naar een onbekende God en niet verenigd is met Christus?
7. Dat hij nu hoort met door de wet doorboorde oren en nog onder de wet is, onder de vloek?
8. Dat er veel zoetheid is in de tranen die geschreid worden over de zonden en dat dit geen droefheid is naar God, omdat hij niet in Christus is?
9. Dat de liefde Gods niet in zijn hart is uitgestort, omdat hij nog in Adam is?
10. Dat hij *buiten* Christus God niet kan zien als beminnenswaardig en dienenswaardig, en dat hij alleen zichzelf lief heeft?
11. Dat al zijn berouw, tranen, droefheid, liefde, niets anders is dan eigenliefde?
12. Dat er een groot werk van voorbereiding is tot de wedergeboorte?
13. Dat als men deze kenmerken predikt als vruchten van de bediening van Christus, en deze mensen aangesproken worden als Gods volk, er dan een dodelijke vergissing gemaakt wordt?

De Gereformeerde Gemeente leert:

"Er is geen toeleidende weg of voorbereiding tot de wedergeboorte of het geloof."

Wij noemen u nog: Robert Murray Mac Cheyne. In *De Bron van Zaligheid* beschrijft hij in predikatie 44 de overtuiging van zonden en in predikatie 45 de overtuiging van gerechtigheid. Uit deze laatste predikatie nemen we punt 3, blz. 364 over.

Tot hen die tot Christus gekomen zijn, welke wonderen van genade zijt gij! Tot tweemaal toe zijt gij door genade gered: toen gij walgelijk waart in uw zonden, en nochtans gerust sliep, heeft de Heilige Geest u doen ontwaken. Duizenden sliepen rondom u. Duizenden heeft Hij in het verderf laten gaan, u heeft Hij doen ontwaken. En wederom: hoewel *ontwaakt, waart gij even walgelijk als ooit, gij waart even verwerpelijk in de ogen van God, alleenlijk gij waart bevreesd voor de hel.* In enige opzichten waart gij nog meer bedorven

dan de slapende wereld om u heen. Zij wilde niet tot Christus komen, omdat zij geen nood gevoelde. Maar gij gevoelde uw noden *toch wilde gij niet komen*. Gij maakte God tot een leugenaar, nog meer dan zij en toch ontfermde zich God over u. Hij bracht u tot Christus, overtuigde u van gerechtigheid. Zo zijt gij tot tweemaal toe door genade gered. Zulk een grootschuldenaar te begenadigen! *Tot zover Mac Cheyne.*

Ziet en verstaat u....?

1 Genade is overtuiging van zonden. De zondaar is onder de wet, dus ongelovig, niet wedergeboren, niet levendgemaakt enz.
Genade is de wedergeboorte, de kennis van Christus door de schenking van het geloof of de trekking van God. (Joh. 6 vs. 37)
2 Omdat het van het allergrootste belang is dat wet en evangelie worden onderscheiden, laten we dit nog eens overzichtelijk volgen.

Een mens is

Of naar : Romeinen 3 vs.19 - *Of naar* : Galaten 5 vs.18

onder de wet - onder de genade

in het werkverbond - in het genadeverbond

onder de vloek - onder de zegen

ongelovig - gelovig

dood in Adam - levend in Christus

niet wedergeboren - wedergeboren

veroordeeld door de wet - vrijgesproken in Christus

Worden wet en evangelie vermengd, dan is de waarheid gevallen!!

Dan is de wet zijn kracht ontnomen en Christus van zijn heerlijkheid beroofd.

Wij zullen dit aan de hand van twee voorbeelden trachten aan te tonen.

1. Noem de wet eens zwart en het evangelie wit, meng deze twee en het wordt grijs, het is niet zwart en het is niet wit meer.

2. Noem de wet koud en het evangelie heet, meng deze en het wordt lauw, het is niet koud en het is niet heet meer.

Moet u dan niet denken aan Openbaring 3 vs. 15 en 16?

Wat deden de Schriftgeleerden en Farizeeën in de dagen van de omwandeling van de Heere Jezus op aarde? Wet en Evangelie vermengen...!!

Wie hebben nu geleerd dat er een voorbereidend werk of toeleidende weg is tot de wedergeboorte? Onze Heere Jezus Christus. (Markus 2 vs. 17)

Al de apostelen, en profeten.
Alle rechtzinnige godgeleerden o.a.:
Joh. Calvijn
Maarten Luther
Zacharias Ursinus
Caspar Olevianus
Th. van der Groe
Th. Boston
R. en S. Erskine
Dr. J. Owen
R.M. Mac Cheyne
S. Stoddard
Th. Shepard
H. Binning
Th. Halyburton
John Bunyan
Th. Hooker enz.

De Gereformeerde Gemeente leert:

"Er is geen toeleidende weg of voorbereiding tot de wedergeboorte of het geloof"

**Leerstellig weerlegd met vier bewiizen.
Deze leerstelling van de Gereformeerde Gemeenten *verworpen*.**

Ds. A. Moerkerken:

"Velen menen dat een zondaar die Christus wordt ingelijfd, Hem dus ook kent. Dan zou de wedergeboorte dus hetzelfde zijn als de openbaring van Christus aan het hart. Dit is echter volstrekt niet waar! De inlijving in Christus vindt plaats in de inwendige roeping, betekent de levendmaking van de dode zondaar en is het beginpunt van alle geestelijk leven. Maar zulk een levendgemaakte zondaar kent Christus niet!"

Weerlegging van de andere leerstelling.

De Gereformeerde Gemeente leert dat:

"als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus niet kent."

Deze leer zullen wij met vier bewijzen weerleggen. Laten we eerst gaan luisteren wat de Westminster Catechismus zegt. In het boek *De kennis der zaligheid* of *De kleine Catechismus van Westminster in vraag en antwoord toegelicht* door E. Erskine, R. Erskine en J. Fisher, lezen we in deel 1 blz. 256:

5. Wat is de inwendige roeping door de Geest?

Ze bestaat daarin, dat de Geest met kracht de uitwendige roeping in de ziel vergezelt (Joh. 6 vs. 45)

6. Welke van deze is krachtdadig in het leiden van zondaren tot Christus?

De inwendige roeping door de Geest, want "de Geest is het Die levend maakt" (Joh. 6 vs. 63); de uitwendige roeping door het Woord is - op zichzelf genomen - krachteloos, want "velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren" (Matth. 22 vs. 14)

7. Wat wordt bedoeld met. "weinigen zijn uitverkoren"?

Dit, dat weinigen verkoren zijn, daadwerkelijk de roeping te omhelzen; daarom worden zij genoemd een "klein kuddeke". (Lukas 12 vs. 32)

8. Wat is het voornaamste werk van de Geest in de krachtdadige roeping?

Het is datgene, waardoor Hij ons overreedt en in staat stelt Jezus Christus, zoals Hij ons om niet in het evangelie wordt aangeboden, te omhelzen. (Filippensen 2 vs. 13)

9. Wat wil het zeggen: Christus te omhelzen?

Het wil zeggen Hem in de armen des geloofs te sluiten met vreugde en voldoening, zoals Simeon deed (Lukas 2 vs. 28)

10. Waar omhelst het geloof Hem?

In de beloften van het evangelie (Hebr. 11 vs. 13)

Tot zover de Westminster Catechismus.

Ziet en verstaat u....?

Uit vraag 8 en het antwoord, dat *in* de inwendige of krachtdadige roeping een zondaar Christus omhelst, en niet weken, maanden of jaren daarna, maar in de inwendige roeping? Dat de inwendige roeping of wedergeboorte, samenvalt met de omhelzing van Christus, de openbaring van Christus aan het hart, (de "tiende ure" (Joh. 1 vs. 40)

De Gereformeerde Gemeente leert:

Dat als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus NIET kent.

In "*Al de werken*" van Ralph en Ebenezer Erskine Deel V lezen we in een predikatie over *Het zaligmakende gezicht of een gezicht van God in Christus*, een leerrede over Johannes 14 vs. 9.

Tweede gebruik tot beproeving blz. 321:

Indien gij Christus en de Vader in Hem, gezien hebt, zo zijt gij door dat gezicht wedergeboren en hetzelfde heeft in u alle genaden en deugden

voortgebracht; ziet Joh. 1 vs. 13, 14 en 16; daar wordt de gelovigen gezegd: "niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren te zijn", dat is niet door hunne vrije wil, maar uit Gods genade. Doch door welke middelen zijn ze nu dus wedergeboren geworden? Ziet dat in vers 14: "En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd; een heerlijkheid als des eniggeborenen van den Vader, vol van genade en waarheid".

Het grote middel van hun openbaring is hun aanschouwing van de Eniggeborene van de Vader, en gelijk zij door dit gezicht zijn wedergeboren, zo zijn ook door hetzelfde alle genaden in hen voortgebracht.

Gelijk wij uit vergelijking van vers 14 met vers 16 zien kunnen: "Wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, vol van genade en waarheid. En uit Zijne volheid hebben wij allen ontvangen ook genade voor genade".

Een zaligmakend gezicht van Christus en van de Vader in Hem, heeft dan een wederbarende kracht en hoedanigheid.

Wilt gij dan weten, gelovigen wanneer gij wedergeboren zijt geworden, als ook het eerste ogenblikje uwer openbaring? Het is op datzelfde ogenblik geweest, *toen gij eerst een gezicht ontving van de heerlijkheid des Eniggeborene van de Vader.* Tot zover Erskine.

Ziet en verstaat u....?

1. Dat als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus *wel kent* en anders niet is wedergeboren?
2. Dat de wedergeboorte *samenvalt* met het *zien* van de heerlijkheid van Christus en in- of door Hem, de Vader?
3. Dat dit is de wedergeboorte in engere zin en de verdere voortgang de wedergeboorte in ruimere zin?
4. Dat God niet gekend kan worden in zijn liefde, beminnenswaardigheid en dienenswaardigheid, buiten de *kennis* van Christus?
5. Dat zo'n wedergeborene gaat hongeren en dorsten naar een hem nu geopenbaarde gerechtigheid, welke is Christus?

De Gereformeerde Gemeente leert:

"Dat al is een zondaar Christus ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus NIET kent."

Laten we eens luisteren naar onze oudvaders. U kunt dit lezen in: *"Beschrijvinge van het oprecht en ziel-zaligend geloof"* door Th. van der Groe, waarin hij citeert:

"Het is gebeurd, anno 1613, dat er een conferentie te Delft voor de Hoge Overheid is gehouden, tussen enige Remonstrantse en Contra-remonstrantse predikanten, om te zien of er middelen tot onderlinge vereniging te vinden waren. Toen heeft de rechtzinnige gereformeerde kerk, door haar

gedeputeerden Joh. Bogardus, Joh. Becius en Festus Hommius, in haar naam voor de overheid enkele korte artikelen aan de Remonstrantsgezinde predikanten gezonden, waarop zij hun antwoord begeerden. Dat, als zij deze artikelen niet aannamen en hielden, zij met de Remonstranten *geen* kerkgemeenschap konden houden. Men vindt deze artikelen bij Trigland in zijn "*Kerkelijke geschiedenissen*" pag. 644 e.v.

Deze artikelen zijn zo gesteld, dat ze in twee kolommen naast elkaar staan; in de ene kolom wat men als *waarheid* leert, en in de andere wat men daartegenover als *leugen en dwaling* verwerpt.

In artikel 3 lezen we: "*Van het zaligmakend geloof*":

Contra-remonstranten

WAARHEID

Wij bekennen dat in onze Confessie en Catechismus geleerd wordt :

- 1.** Dat het zaligmakend geloof niet kan wezen zonder de *kennis* van de *persoon* en de *verdiensten* van Jezus Christus, en dat niemand kan zalig worden, dan die de weldaden van Christus met een oprecht geloof aanneemt.
- 2.** Dat tot een *waar* geloof (n.b.) vereist wordt een *vast* vertrouwen des harten, waardoor een ieder gelovig mens (n.b.) zich verzekerd houdt, dat niet alleen anderen maar ook hem vergeving van zonden, eeuwige gerechtigheid en zaligheid van God geschonken is, alleen om de verdiensten van Jezus Christus.

Remonstranten

LEUGEN en DWALING

Hiertegen *verwerpen* wij (n.b.) als onschriftmatig en strijdig tegen onze Confessie en Catechismus:

- 1.** Dat de mensen kunnen zalig worden door een geloof, hetwelk is *zonder* de kennis van de *persoon* en de *verdiensten* van Jezus Christus.
- 2.** Dat tot een *waar* geloof **NIET** vereist wordt (n.b.) een **VAST** vertrouwen, waardoor de gelovige (n.b.) zich verzekerd houdt, dat al zijn zonden om de voldoening van Christus vergeven zijn.

Tot zover onze oudvaders. Zij leerden dus, dat tot een *waar* geloof nodig is:

1. Kennis van de persoon Jezus Christus.
2. Vertrouwen een *vast* vertrouwen des harten, waardoor iedere gelovige zich verzekerd houdt dat al zijn zonden vergeven zijn.

Zij verwierpen als leugen en dwaling dat er een *waar* geloof kan zijn zonder kennis en vertrouwen.

Geen kennis van Christus

= **géén** geloof

Geen vast vertrouwen

= **géén** geloof

Kennis van Christus en geen vast vertrouwen = géén geloof

Een vast vertrouwen en geen kennis van Christus = géén geloof

Wij brengen u nog even in herinnering:

- Spreken wij over een inwendig geroepene of wedergeborene, dan is dit een gelovige, enz.
- Spreken wij over een gelovige, dan is dit een wedergeborene en in Christus ingeplant enz,

Het één kan niet zijn zonder het andere.

Ziet en verstaat u....?

- Dat als een zondaar Christus wordt ingelijfd, wedergeboren en inwendig geroepen wordt en Christus niet kent, hij een ongelovige is en niet is wedergeboren!
- Dat als een zondaar Christus wordt ingelijfd, Hem dus ook kent!
- Dat als een wedergeborene geen vast vertrouwen des harten heeft, dat al zijn zonden vergeven zijn, hij geen gelovige is en niet wedergeboren.
- Dat wat onze oudvaders leerden in het hierboven genoemde art. 3 het *wezen des geloofs* is en *niet het welwezen!*

De Gereformeerde Gemeente leert dat:

"Als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus niet kent. "

In **1 Korinthe 1 vs. 9** lezen we:

"God is getrouw, door Welken gij geroepen zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere."

De kanttekening op dit vers zegt van deze roeping:

*"Namelijk niet alleen de uitwendige, waardoor wij belijden gemeenschap te hebben aan Christus en zijn weldaden, maar inzonderheid de inwendige, waarin wij door het geloof en door de Geest van Christus met Hem verenigd en al zijn weldaden deelachtig zijn". Onze reformatorische vaders hebben zeer duidelijk geleerd, dat we in de inwendige roeping Christus leren kennen en omhelzen door het geloof en dat we tegelijkertijd al Zijn weldaden deelachtig worden en aannemen. Dit hebben ze *niet in voorwerpelijke zin geleerd*, zo dat God ons deze dingen toerekent zonder dat we er de bewuste kennis van hebben, maar *dat we ons dit bewust zijn*.*

Dit getuigen ons de tekstverwijzingen die ze bij deze kanttekening geven:

Efeze 3 vs. 17 : *"Opdat Christus door het geloof in uw harten wone".*

Johannes 1 vs. 3 : *"Hetgeen wij dan gehoord en gezien hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook zij met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus."*

Gods Woord en de Schriftgetrouwe verklaringen kennen *geen* voorwerpelijk in-zijn in Christus. Ze hebben alleen beleden en geleerd een onderwerpelijk, bevindelijk in-zijn in Hem.

We vinden dit b.v. in **2 Korinthe 5 vs. 7** :

"Zo dan indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel, het oude is voorbijgegaan, ziet het is alles nieuw geworden".

De kanttekening is weer zo kinderlijk eenvoudig:

"Dit is, waarlijk Christus kent en met Hem verenigd is".

En **1 Petrus 5 vs. 10** :

"De God aller genade, die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus."

Hier worden roeping en kennis van Christus niet vaneen gescheiden, maar juist met elkaar verbonden.

En **Romeinen 1 vs. 6** :

"Onder welke gij ook zijt, geroepen van Jezus Christus".

De kanttekening verklaart dit vers zo:

"Dat is, niet alleen uiterlijk door het Woord, maar ook door de *kracht des Geestes van Christus, inwendiglijktot* de gemeenschap van Christus geroepen en gekomen".

In al deze teksten wordt ons geleerd dat we in de inwendige roeping zaligmakend met Christus worden verenigd en Hem door een waar geloof met *al* Zijn weldaden aannemen...!!!

Onze geloofsbelijdenis spreekt hierover een zeer duidelijke taal, N.G.B, art. 22 : *"Wij geloven, dat, om ware kennis dezer grote verborgenheid te bekomen, de Heilige Geest in onze harten ontsteekt een oprecht geloof, hetwelk Jezus Christus met al Zijn verdiensten omhelst, Hem eigen maakt, en niets anders meer buiten Hem zoekt!"*

De Gereformeerde Gemeente leert dat:

"als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus niet kent!"

Omdat wij willen aandringen op onderzoek van Gods Woord en de belijdenisgeschriften, vragen wij u, om eens rustig en aandachtig zondag 7 vraag en antwoord 21 te lezen en daarna al de aangehaalde Bijbelteksten met de kanttekeningen en de catechismusverklaring van Th. van der Groe, over zondag 7, twee preken.

Ziet en verstaat u....?

- Dat in de inwendige roeping of wedergeboorte het geloof geschonken wordt en dat het *eerste* wat dit geloof doet, is *Christus omhelzen* en *Hem met al Zijn weldaden aanneemt*?
- Dat Christus dan aangenomen wordt als *Profeet*, als *Priester* en als *Koning*?
- Dat Christus niet eerst gekend wordt als Profeet, daarna als Priester en daarna als Koning?
- Dat Christus *totaal* en *met alles* aangenomen wordt?
- Dat Christus en Zijn weldaden wel *onderscheiden* maar *nooit gescheiden* mogen worden?
- Dat dit waar geloof *rechtvaardigt* en dit in de vierschaar van de consciëntie ervaren wordt?
- Dat er *geen* gelovigen zijn die niet bewust gerechtvaardigd zijn?
- Dat als een zgn. gelovige zegt *nog voor de zaak te staan*, hij *geen gelovige* is?
- Dat onze Heere Jezus Christus, al de apostelen en profeten en al de rechtzinnige godgeleerden *nooit* hebben gepredikt de rechtvaardigmaking als een aparte bijzondere weldaad, maar altijd de *rechtvaardigmaking door het geloof*?

Wie hebben er nu geleerd, dat als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus *wel* kent!

Onze Heere Jezus Christus. (Joh. 6 vs. 53, lees ook eens vers 66)

Al de apostelen en profeten.

Alle rechtzinnige godgeleerden o.a.:

Joh. Calvijn

Maarten Luther

Gaspar Olevianus

Zacharias Ursinus

Th. van der Groe

Th. Boston

R. en E. Erskine

J. Owen

R.M. Mac Cheyne

S. Stoddard

H. Binning

Th. Halyburton

John Bunyan

Th. Hooker enz. !!!

De Gereformeerde Gemeente leert:

"Dat als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus niet kent"

**Leerstelling weerlegd met vier bewijzen.
Leerstelling van de Gereformeerde Gemeenten verworpen!**

De Gereformeerde Gemeente leert dat:

"Er is géén toeleidende weg of voorbereiding tot de wedergeboorte of het geloof".

De Gereformeerde Gemeente leert dat:

"Als een zondaar Christus wordt ingelijfd, inwendig geroepen of wedergeboren wordt, hij Christus niet kent".

Deze twee leerstellingen weerlegd en VERWORPEN

"Men verwijt ons, dat in zulk een prediking geestelijk leven geleerd wordt buiten Christus. Deze prediking zou de mensen rust en troost geven in de kenmerken van het wedergeboren zijn. Ik zou zulke verwijten bijna lasterlijk willen noemen. Ronduit gezegd komen deze verwijten er immers en neer, dat de prediking de mens bedriegen zou, valse gronden zou geven voor de eeuwigheid" (Tot zover ds. A. Moerkerken)

Is dit nu zo erg wat de Gereformeerde Gemeente leert en wat zijn de gevolgen?

Wel, laten we ds. A. Moerkerken zelf het antwoord geven:

"Ronduit gezegd komt deze prediking er op neer, dat de mensen bedrogen worden, valse gronden gegeven worden voor de eeuwigheid!"

En wat zeggen de oudvaders? *"Leugen, dwaling, remonstrants! Wij kunnen met deze mensen géén kerkgemeenschap hebben!"*

En de apostel Paulus?

"Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!"

De bekeringsweg of de leer des geloofs zoals de oudvaders geleerd hebben naar Gods Woord.

1. Een uitverkoren zondaar is als alle mensen dood in de zonden en misdaden.

2. De Heilige Geest gaat het verstand verlichten en toont de ziel de geestelijkheid van de wet, hij wordt overtuigd van zonden,

a. van zijn dadelijke zonden

b. van zijn erfzonde

c. van de zonden van eigengerechtigheid

d. van de zonde van het ongeloof

Dit wordt wel de wettische bekering genoemd. Er is wel veel droefheid, maar dit is géén droefheid naar God. Het stenen hart blijft, hij is nog onder de wet, d. i. onder de vloek! Als de ziel aan alles wanhoopt wat ze doet of voortbrengen kan, dan is het een buiten hope; eerst dán sterft zij aan de wet.

3. De ziel wordt nu inwendig geroepen ontvangt de Geest des geloofs. Dit geloof omhelst Christus en neemt al Zijn weldaden aan; door dit geloof wordt hij wedergeboren en gerechtvaardigd. De liefde Gods wordt in het hart uitgestort en nu komt de droefheid naar God welke een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt. Bekleed met de gerechtigheid van Christus, dus

rein in de ogen van God, gaat de ziel nu tot God als zijn hoogste goed. Hij ontvangt de Geest der aanneming tot kinderen en noemt God zijn Vader. Hij wordt verzegeld door de Heilige Geest. Dit alles in een punt des tijds met de zekerheid des geloofs, (dus zónder enige twijfel). Hier is een nieuw schepsel geboren, een gelovige. Deze gaat hongeren en dorsten naar een hem nu bekende gerechtigheid, welke is Christus Jezus. Dit is een zuigeling in de genade!
Dit is de wedergeboorte in engere zin!
We kijken nog naar de standen in het genadeleven.

Volgens de prediking van de Gereformeerde Gemeente zijn er:

1. Die zijn wedergeboren
2. Die iets gezien hebben van de schoonheid van Christus door de traliën van het evangelie.
3. Die kennen een geopenbaarde Middelaar.
4. Die de rechtvaardigmaking beleefd hebben.
5. Die God kennen als hun Vader.
6. Die verzegeld zijn door de Heilige Geest

Vergelijk dit nu eens met de ware bekering. Ziet u dat *AL deze zaken* aanwezig zijn!

Er kan namelijk *geen* geloof zijn zonder kennis van Christus

Er kan *geen* geloof zijn zonder bewuste rechtvaardigmaking.

Er kan *geen* geloof zijn zonder de Geest der aanneming tot kinderen.

Er kan *geen* geloof zijn zonder de verzegeling door de Heilige Geest.

Dit alles wordt in de levendmaking bewust ervaren, naar de mate van het geloof, hetwelk God schenkt! Wij hopen later in een tweede brochure nog nader hierop in te gaan d.v

Jesaja 6 vs. 9 en 10

"Toen zeide Hij: Ga henen, en zeg tot dit volk: horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet. Maak het hart dezès volks vet, en maak hunnen oren zwaar, en sluit hunne ogen, opdat het niet zie met zijne ogen, noch met zijne oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze."

U weet dat wij ruim twee honderd jaar geleden een Jeremia in ons land gehad hebben. Hij heeft geroepen: "O Nederland, Nederland, Nederland, hoort des Heeren Woord!" Maar wij hebben niet willen luisteren!

Alles wat hij voorzegt heeft is *letterlijk* uitgekomen!

1. De Heere is nu met Zijn Geest van ons geweken en is het land uitgegaan!
2. Nu is er een boze geest van de satan door de Heere uitgezonden om over het atheïstische volk te heersen!
3. Nu zullen ze de Bijbel en godsdienst nog een korte tijd behouden, om er hun tijdelijk en eeuwig verderf door te verzwaren en te verhaasten!
4. Nu zullen de onbegenadigde leraars druk voort prediken, zonder God te kennen en er

zal een vloek liggen in al de middelen der genade, zodat ze geen vrucht en geen zegen meer zullen hebben!

5. Nu zal die vloek ons land en kerk geheel vernielen en verteren, om alles ten gronde te doen gaan!

En hoever zijn we nu, einde 1985? **Jesaja 64 vs. 11:**

"Ons heilig en ons heerlijk huis, waarin onze vaders U loofden, is met vuur van dwalingen Schriftverdraaiing verbrand en onze gewenste dingen zijn tot woestheid geworden."

En wat staat ons te wachten? **Jesaja 6 vs. 11 en 12:**

"Toen zeide ik: Hoe lang, Heere? En Hij zeide: Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er geen mens zij, en dat het land met verwoesting verstoord worde. Want de HEERE zal die mensen verre wegdoen, en de verlating zal groot wezen in het binnenste des lands."

6. En eindelijk zal God de Almachtige komen! O, die dag komt, die verwoestende dag nadert en haast zich. Maleachi 4 vs.1:

"Want ziet, die dag komt, brandende als een oven; dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de HEERE der heirscharen, Die hun noch wortel, noch tak laten zal"

De Gereformeerde Gemeente leert:

1. Dat er *geen* voorbereiding is tot de wedergeboorte.
2. Dat er in de inwendige roeping *geen* kennis is van Christus.
3. Dat iemand zonder de kennis van Christus behouden kan worden.
4. Dat iemand zonder de bewuste aanneming van de weldaden van Christus behouden kan worden.
5. Dat een levendgemaakte zondaar zijn doodstaat gaat inleven.
6. Dat een zondaar *eerst* wordt wedergeboren en *daarná* overtuigd wordt van zonden.
7. Dat er een waar geloof is zonder de kennis van Christus.
8. Dat er een waar geloof is zonder aanneming van de weldaden van Christus.
9. Dat een levendgemaakte zondaar *geen* kennis heeft van de vergeving van zijn zonden.
10. Dat een wedergeboren zondaar van Gods kan\ gerechtvaardigd is, maar dit zelf niet weet. (onbewuste rechtvaardigmaking).
11. Dat er geloofskennis kan zijn van Gods barmhartigheid en liefde, buiten de kennis van Christus.
12. Dat een zondaar onder de wet kan zijn en tevens onder de genade.
13. Dat de Heilige Geest een zondaar, die in Christus is, gaat overtuigen dat hij buiten Christus is.
14. Dat een waar gelovige bevindelijk door de Heilige Geest gaat leren dat hij een ongelovige is.
15. Dat een waar gelovige de verdoemende kracht van de wet gaat inleven.
16. Dat een bedekte schuld *geen* vergeven schuld is.
17. Dat een geopenbaarde Middelaar *geen* toegepaste Middelaar is.
18. Dat het zien van Christus *geen* hebben is.

19. Dat slechts enkelen van Gods volk de rechtvaardigmaking bevindelijk belevten.
20. Dat Christus *eerst* gekend wordt in Zijn profetisch, *daarna* in Zijn priesterlijk en *als laatste* in Zijn koninklijk ambt.
21. Dat de gang van de discipelen de gang van Gods volk is. (Kerst, Goede Vrijdag, Pasen, Hemelvaart en Pinksteren)
22. Dat God Zijn volk van eeuwigheid gerechtvaardigd heeft, bij de dood van Christus, bij de wedergeboorte, in de vierschaar der consciëntie en op de wolken, (laatste oordeel).
23. Dat een gelovige Christus *eerst* gaat volgen in de gangen van Zijn vernedering en *daarna* in de gangen van Zijn verhoging.
24. Dat de-Heere het genadeleven *eerst plant* en het *daarna weer uitrukt*, - ("wat-Ik geplant heb, ruk Ik uit")
25. Dat de Heere het genadeleven *eerst stelt* en *daarna wegneemt*. ("Hij neemt het eerste weg om het tweede te stellen")

Wij zullen met de hulp des Heeren al deze dwaze en goddeloze leerstellingen in een tweede brochure weerleggen. Hoe worden al deze leerstellingen vanuit Gods Woord bewezen? Door de Bijbel te vergeestelijken! Zo wordt alles bewezen en schijnt dit de bijbelse waarheid te zijn, maar schijn bedriegt. De reformatie heeft met nadruk gesteld: *Vergeestelijkingen bewijzen niets!* We zullen u een paar voorbeelden geven; De keuze van Ruth aan de grens van Moab, waar zij Boaz (Christus) nog niet kende. Hier wordt het geloofsleven van Ruth met haar natuurlijk leven vermengd, (lees de kanttekeningen eens) Rebekka zei: "Ik zal trekken" en trok met Abrahams knecht een onbekende Izaak tegemoet. Zo trekt er ook een volk met de goede keuze in het hart naar een onbekende Jezus. Maar wat heeft dit alles met Rebekka's geloofsleven te maken? (lees weer de kanttekeningen) Rachab, behouden door het geloof in Jericho, maar buiten de legerplaats niet gerechtvaardigd. Wat heeft het buiten de legerplaats zijn, te maken met Rachabs geloofsleven? Dit was alleen omdat zij naar de Levitische wet onrein was met haar bloedverwanten.

Jacob in Bethel (openbaring van de Middelaar) Jacob in Pniël, daar zou hij pas gerechtvaardigd zijn (lees weer de kanttekeningen) De broeders van Jozef, Zij aten van zijn tafel in Egypte, maar kenden hem niet. Zo zijn er ook gelovigen die geestelijk voedsel krijgen uit de bediening van Christus maar Hem niet kennen. De wedergeboorte wordt vergeleken bij de geboorte van een kind. Het kind heeft alle vermogens, b.v. om te spreken maar alles moet nog ontwikkeld worden. Hij kent zijn vader en moeder niet. Men zegt dan: in de wedergeboorte wordt het *geloofsvermogen* ingeplant. Dit is de *habitus* of hebbelijkheid. De oefeningen, het geloven wordt de *actus* of dadelijkheid genoemd. Dit zijn uitdrukkingen en onderscheidingen die komen van de Griekse heiden Aristoteles. Maar zo'n wedergeborene kent Christus niet! Deze dwaasheid heeft nooit een van de rechtzinnige godgeleerden gepredikt of geleerd.

**Wat is een geloof zonder kennis? Een geloof zonder vertrouwen?
Een dood geloof ... geen geloof.**

Zo mogen Boaz en Jozef wel gezien worden als typen van Christus, maar dat vergeestelijken is tegen de zin en mening van de H. Geest. Calvijn heeft een Bijbelverklaring geschreven om eenvoudigen te helpen bij het lezen van de Bijbel. Hij was wars van alle vergeestelijkingen omdat zo de waarheid en eenvoudigheid verloren gingen. Gods Woord is geestelijk en moet geestelijk verstaan worden! Over dit vergeestelijken zegt de Bijbel in 1 Tim. 4 vs. 7: *"Maar verwerpt de ongoddelijke en oudwijfse fabelen, en oefent uzelf tot Godzaligheid."*

2 Petrus 3 vs. 16

"Die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien gelijk ook de andere Schriften tot hun eigenverderf."(en van hun toehoorders)

Op deze zaken hopen we in de tweede brochure ook terug te komen.

Tot slot in deze brochure nog een gedeelte uit het stukje van ds. A. Moerkerken. *"Altijd is onder ons geleerd en dat blijve zo." (Altijd is onder ons geleerd...!)*

We zullen het u bewijzen uit een predikatie van ds. G. H. Kersten over 2 Kor. 5 vs. 17. Hij zegt: *"Wilt u enige kenmerken van die geloofsvereniging met Christus weten? Zulk een ziel bemerkt klaar haar gescheiden staat van God en Christus"*, aldus ds. G.H. Kersten

Wat is dit? Eerst wordt - door de werking van de Heilige Geest - een zondaar door het geloof met Christus verenigd. Daarna door diezelfde Geest overtuigd van zijn gescheiden staat van God en Christus. De Heilige Geest gaat hem dus overtuigen van iets wat **niet waar** is!

Dat is van de Heilige Geest een leugengeest maken! Dit is laster tegen de Heilige Geest! Ds. G. H. Kersten zegt verder: *"Een in Christus ingelijfde, gevoelt de noodzakelijkheid Hem te kennen tot zijn eigendom. Buiten Christus schiet alles te kort. Eigengerechtigheid kan voor God niet bestaan, de wet eist volkomen voldoening. Ach, hoe is de wet nu een tuchtmeester tot Christus"*, aldus ds. G.H. Kersten.

Dit zou een gelovige zijn zonder kennis van Christus!

Wat zeggen onze oudvaders hierop? *"Dit is remonstrants, leugen en dwaling!"* Een geloof zonder kennis is *geen geloof!*

(*"Ach, hoe is de wet nu een tuchtmeester tot Christus en eist volkomen voldoening"*) Ook dit is volkomen in strijd met Gods Woord. In Rom. 6 vs. 14 zegt de apostel Paulus tegen *alle* gelovigen:

"Want de zonde zal over u niet heersen, (nog in zijn verdoemende kracht, noch in zijn besmettende kracht, om uw zielen te verderven), want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade."

Een mens is *of* onder de wet en buiten Christus, *of* onder de genade, dat is *in* Christus. Verstaat u dat ds. G. H. Kersten hier wet en evangelie vermengd? De wet toont ons Gods oneindige rechtvaardigheid en heiligheid, zonder barmhartigheid. Het evangelie toont ons Gods oneindige barmhartigheid in Christus Jezus. Als wet en evangelie vermengd worden, wordt Gods rechtvaardigheid en heiligheid enerzijds, en Christus genade en heerlijkheid anderzijds verduisterd en dit heeft verschrikkelijke gevolgen. Dat was de leer

der Farizeeën en de gevolgen waren dat Christus gekruisigd werd. Als wet en evangelie vermengd worden, blijft er niets anders over dan een wettische prediking, waarin noch de wet, noch het evangelie, hun kracht kunnen doen.

- *"en dat blijve zo!"* – aldus ds. A. Moerkerken.

Spreuken 14 vs.12 :

"Er is een weg, die iemand recht schijnt; maar het laatste van dien zijn wegen des doods".

En wat zal uw reactie zijn op deze brochure? Op de waarheid geleerd door onze oudvaders? Zegt u: *"het is veel te scherp wat er in staat?!"*

We zullen nóg eens luisteren naar John Bunyan:

"Wil uzelf hierbij ernstig beproeven, zoals God u eens beproeven zal! Hoe weinigen zouden er onder u gevonden worden die ook maar verstandelijk bekend zijn met het werk van God? Veel minder die er een bevindelijke kennis van omdragen. En inderdaad, God is gewoon deze weg met zondaars (en niet met wedergeborenen) te gaan, hen zo te doden met het oude verbond (de wet) aan *alle* dingen, beneden een gekruisigde Christus."